

تاریخ تصویب : ۱۳۸۲/۰۲/۲۳

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری تاجیکستان

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از

سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری تاجیکستان

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری تاجیکستان مشتمل بر یک مقدمه و چهارده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری تاجیکستان

مقدمه :

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری تاجیکستان که از این پس «طرفین متعاقد» نامیده می شوند،

با علاقمندی به تحکیم همکاری اقتصادی در راستای منافع هر دو دولت.

با هدف ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاری سرمایه گذاران یکی از طرفین

متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر،

و با تشخیص لزوم تشویق و حمایت از سرمایه گذاری های سرمایه گذاران یکی از طرفین

متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر،

به شرح زیر توافق نمودند :

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه :

- ۱ - اصطلاح سرمایه‌گذاری شامل هر نوع دارائی و بخصوص موارد زیر می‌گردد:
- الف - اموال منقول و غیرمنقول و نیز هرگونه حقوق مربوط به آنها، مانند رهن، حق حبس، وثیقه یا حق انتفاع.
- ب - سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها.
- ج - حق نسبت به پول یا هر عملیاتی که دارای ارزش اقتصادی باشد.
- د - حق التألیف، حقوق مالکیت صنعتی مانند حق اختراع، مدل‌های بهره‌برداری، طرحها یا مدل‌های صنعتی، علائم تجاری یا خدماتی، اسامی تجاری، دانش فنی، حق کسب وپیشه.
- هـ - حق اکتشاف، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی و نیز کلیه حقوق کسبی اعطاء شده توسط قانون، قرارداد یا تصمیم قانونی مراجع ذی‌صلاح.
- ۲ - اصطلاح سرمایه‌گذار در ارتباط با هر یک از طرفین متعاقد ناظر است بر:
- الف - اشخاص حقیقی که به موجب قوانین همان طرف متعاقد، اتباع طرف متعاقد مذکور به شمار می‌آیند.
- ب - اشخاص حقوقی که به موجب قوانین همان طرف متعاقد تأسیس شده باشند، و مقر و فعالیت اقتصادی حقیقی آنها در قلمرو همان طرف متعاقد قرار گرفته باشد، که در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه‌گذاری نمایند.
- ۳ - اصطلاح «گواهی پذیرش» به معنی مجوز ویژه ارائه شده به وسیله مقامات ذی‌صلاح یکی از طرفین متعاقد به سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر می‌باشد که نشان می‌دهد سرمایه‌گذاری‌های ایشان طبق قوانین و مقررات طرف میزبان تصویب شده است. گواهی پذیرش می‌تواند شرایطی را که براساس آن سرمایه‌گذاری پذیرفته شده است، تعیین نماید.
- ۴ - مقام ذی‌صلاح در هر یک از طرفین متعاقد به منظور صدور گواهی پذیرش به شرح ذیل می‌باشد:
- الف - در جمهوری اسلامی ایران:
- وزارت امور اقتصادی و دارائی
- سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران.
- ایران - تهران - میدان ۱۵ خرداد.
- ب - در جمهوری تاجیکستان:
- وزارت اقتصاد و روابط اقتصادی خارجی.
- جمهوری تاجیکستان - دوشنبه - خیابان رودکی - شماره ۴۲.
- ۵ - اصطلاح «سرمایه‌گذاری پذیرفته شده» به معنای سرمایه‌گذاری که برای آن گواهی پذیرش ارائه شده است می‌باشد.
- ۶ - اصطلاح «عواید» به معنای مبالغی است که قانوناً حاصل یک سرمایه‌گذاری پذیرفته شده بوده و به خصوص، و گرچه نه منحصرأً، شامل سود، هزینه مالی، عایدات سرمایه‌ای، سود سهام، حق الامتیاز و کارمزد می‌باشد.
- ۷ - اصطلاح قلمرو به معنای قلمرو هر یک از طرفین متعاقد، شامل مناطق دریایی مجاور

ساحل کشور مربوطه تا حدی که آن کشور طبق قوانین بین المللی بر آنها حق حاکمیت یا صلاحیت قضایی اعمال کند، می باشد.

ماده ۲ - تشویق سرمایه گذاریها

- ۱ - هر طرف متعهد مبادرت به تشویق و ایجاد شرایط مناسب برای اتباع خود جهت سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعهد دیگر خواهد نمود.
- ۲ - هر طرف متعهد مبادرت به تشویق و ایجاد شرایط مناسب برای اتباع طرف متعهد دیگر جهت سرمایه گذاری در قلمرو خود خواهد نمود.

ماده ۳ - پذیرش سرمایه گذاری

- ۱ - هر طرف متعهد گواهی پذیرش به منظور سرمایه گذاری سرمایه گذاران طرف متعهد دیگر را در قلمرو خود براساس قوانین و مقررات خود صادر می نماید.
- ۲ - هرگاه یکی از طرفین متعهد گواهی پذیرش را به منظور سرمایه گذاری در قلمرو خود صادر نمود، کلیه مجوزهای لازم را نیز جهت تحقق مناسب چنین سرمایه گذاری اعطاء می نماید.

ماده ۴ - حمایت از سرمایه گذاری

- ۱ - سرمایه گذاریهای پذیرفته شده سرمایه گذاران یکی از طرفین متعهد که در قلمرو طرف متعهد دیگر براساس قوانین و مقررات طرف اخیر تحقق یابد از حمایت کامل قانونی و رفتار منصفانه به نحوی که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران هر کشور ثالثی که در شرایط مشابه قرار دارند نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود.
- ۲ - چنانچه یکی از طرفین متعهد به موجب یک موافقتنامه مربوط به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک، یا هر سازمان منطقه ای مشابه یا به موجب یک موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، به سرمایه گذاران هر کشور ثالثی امتیازات ویژه ای بدهد، ملزم به اعطای امتیازات مذکور به سرمایه گذاران طرف متعهد دیگر نخواهد بود.

ماده ۵ - شرایط مساعدتر

صرفنظر از شرایط تعیین شده در موافقتنامه حاضر، شرایط مساعدتری که بین هر یک از طرفین متعهد و یک سرمایه گذار طرف متعهد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۶ - مصادره و جبران خسارت

- ۱ - سرمایه گذاریهای پذیرفته شده سرمایه گذاران یکی از طرفین متعهد، توسط طرف متعهد دیگر مصادره، ملی یا مشمول تدابیری خواه مستقیم یا غیرمستقیم، با

تأثیرات مشابه نخواهد شد، مگر اینکه اقدامات مزبور به خاطر اهداف عمومی، به روش غیرتبعیض‌آمیز و در مقابل پرداخت سریع، مؤثر و منصفانه خسارت و بر طبق فرآیند قانونی انجام شود.

۲ - جبران خسارت باید معادل ارزش سرمایه‌گذاری پذیرفته شده بلافاصله قبل از عمل مصادره یا آگاهی از مصادره باشد.

ماده ۷ - زیانها

سرمایه‌گذاران هر طرف متعهد که سرمایه‌گذاری‌های پذیرفته شده آنها به علت جنگ یا هر درگیری مسلحانه، انقلاب، حالت اضطراری یا شورش یا حوادثی مشابه در قلمرو طرف متعهد دیگر دچار خسارت گردد، از رفتاری که نامساعدتر از رفتار طرف متعهد مزبور با سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران کشورهای ثالث نباشد، هر کدام که از نظر جبران، استرداد و پرداخت غرامت چنین خسارتی مساعدتر باشد، برخوردار خواهند بود.

ماده ۸ - بازگشت و انتقال

۱ - هر طرف متعهد با حسن نیت، اجازه تمامی انتقالات مربوط به یک سرمایه‌گذاری پذیرفته شده را به صورت آزاد و بدون تأخیر به داخل و خارج از قلمرو خود خواهد داد.

این گونه انتقالات موارد زیر را شامل می‌شوند:

الف - عواید.

ب - مبالغ حاصل از فروش یا انحلال تمامی یا بخشی از یک سرمایه‌گذاری پذیرفته شده.

ج - جبران خسارت بر طبق مواد (۶) و (۷).

د - بازپرداخت و پرداخت هزینه‌های مالی حاصل از وام‌های مربوط به سرمایه‌گذاری‌های پذیرفته شده.

هـ - حقوق ماهیانه، دستمزدها و سایر پاداش‌های دریافتی توسط اتباع یک طرف متعهد، که پروانه کار مرتبط با یک سرمایه‌گذاری پذیرفته شده را در قلمرو طرف متعهد دیگر اخذ نموده باشند.

و - پرداخت‌های ناشی از اختلاف مربوط به سرمایه‌گذاری پذیرفته شده.

۲ - انتقالات بایستی سریعاً به ارز قابل تبدیل و به نرخ رسمی تبدیل در زمان انتقال انجام پذیرد.

ماده ۹ - جانشینی

۱ - اگر سرمایه‌گذاری پذیرفته شده سرمایه‌گذار یک طرف متعهد در مقابل

خطرات غیرتجاری در چارچوب یک نظام قانونی، توسط یک شرکت بیمه همان طرف متعهد تضمین شده باشد، هر گونه جانشینی بیمه‌گر که از شرایط قرارداد بیمه ناشی شود، به وسیله طرف متعهد دیگر به رسمیت شناخته خواهد شد.

۲ - این بیمه‌گر مستحق اعمال حقوق دیگری غیر از حقوقی که سرمایه‌گذار استحقاق آن

را داشته است نخواهد بود.

۳ - اختلافات بین یک طرف متعاقد و چنین بیمه‌گری براساس مفاد ماده (۱۱)

این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰ - رعایت تعهدات

هر یک از طرفین متعاقد رعایت مستمر تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه‌گذاری‌های پذیرفته شده سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر تقبل نموده است، تضمین می‌نماید.

ماده ۱۱ - اختلافات بین یک طرف متعاقد و سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر

۱ - چنانچه اختلافی بین یک طرف متعاقد و یک یا بیش از یک سرمایه‌گذار در باره یک

سرمایه‌گذاری پذیرفته شده بوجود بیاید، طرف متعاقد و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران)

ذی‌ربط ابتدائاً سعی بر حل و فصل آن از طریق مذاکره و مشاوره خواهند نمود.

۲ - اگر طرف متعاقد و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مذکور نتوانند طی شش ماه پس از

آغاز اختلاف به نتیجه برسند، اختلاف بنا به درخواست هر طرف متعاقد، با رعایت

قوانین و مقررات مربوطه آنها، یا سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) به یک دیوان داوری

سه نفره ارجاع خواهد شد. سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) و طرف متعاقد هر کدام یک

داور تعیین نموده و این دو داور یک سرداور را انتخاب خواهند نمود.

۳ - هر یک از طرفین متعاقد یا سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) که در داوری

پیشقدمی شود داور خودش را در «درخواست داوری» منصوب می‌نماید. اگر طرف متعاقد

یا سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) داور خود را ظرف سی روز از تاریخ دریافت

درخواست داوری منصوب ننماید، داور مذکور به درخواست طرف متعاقد یا سرمایه‌گذار

(سرمایه‌گذاران)، حسب مورد، به وسیله دبیرکل دیوان دائمی داوری منصوب خواهد شد.

۴ - اگر دو داور نتوانند ظرف مدت شصت روز از تاریخ انتصاب دومین داور برای انتخاب

سرداور به توافق برسند، سرداور بنا به درخواست هر طرف متعاقد یا سرمایه‌گذار

(سرمایه‌گذاران) به وسیله دبیرکل دیوان دائمی داوری منصوب خواهد گردید.

۵ - سرداور دیوان داوری باید همواره تبعه کشور ثالثی که با طرفین متعاقد در

تاریخ انتصاب روابط دیپلماتیک دارد، باشد.

۶ - داوری بر طبق مقررات آنسیترال انجام خواهد شد.

۷ - محل داوری در پاریس خواهد بود.

۸ - تصمیمات دیوان داوری نهایی و برای طرف متعاقد و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران)

لازم‌الاتباع خواهد بود.

ماده ۱۲ - حل و فصل اختلافات بین طرفین متعاقد

۱ - اگر اختلافی بین طرفین متعاقد در ارتباط با تفسیر یا اجرای این

موافقتنامه بوجود آید، طرفین متعاقد در اولین گام سعی بر حل و فصل آن از طریق مذاکره و مشاوره خواهند نمود.

۲ - اگر طرفین متعاقد نتوانند ظرف دوازده ماه پس از شروع اختلاف به توافق برسند، اختلاف به درخواست هر یک از طرفین متعاقد، با رعایت قوانین و مقررات مربوط آنها، به یک دیوان دآوری سه نفره تسلیم خواهد شد. هر طرف متعاقد یک داور منصوب خواهد نمود و این دو داور یک سرداور از اتباع کشور ثالثی که در تاریخ تعیین با طرفین متعاقد روابط دیپلماتیک داشته باشد، تعیین خواهند نمود.

۳ - طرف متعاقدی که در دآوری پیشقدم می‌شود داور خودش را در «درخواست دآوری» منصوب خواهد نمود. اگر طرف متعاقد دیگر داور خود را ظرف مدت سی روز از تاریخ دریافت «درخواست دآوری» منصوب ننماید و این داور به درخواست طرف متعاقدی که در دآوری پیشقدم شده است به وسیله رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تعیین خواهد گردید. ۴ - اگر دو داور نتوانند ظرف مدت شصت روز از تاریخ انتصاب دومین داور برای انتخاب سرداور به توافق برسند، سرداور بنا به درخواست هر یک از طرفین متعاقد توسط رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری منصوب خواهد گردید.

۵ - اگر در موارد مندرج در بندهای (۳) و (۴) این ماده، رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از انجام وظیفه مذکور منع یا اگر وی تبعه یکی از طرفین متعاقد باشد، انتصاب به وسیله معاون رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری انجام خواهد شد. اگر وی از انجام وظیفه منع یا او هم تبعه یکی از طرفین متعاقد باشد، سپس انتصاب توسط عضو ارشد دیوان بین‌المللی دادگستری که تبعه هیچیک از طرفین متعاقد نباشد، انجام خواهد شد.

۶ - باتوجه به سایر شرایط تعیین شده به وسیله طرفین متعاقد، دیوان در مورد آئین‌رسیدگی و محل دآوری تصمیم خواهد گرفت.

۷ - تصمیمات دیوان برای طرفین متعاقد نهایی و لازم‌الاتباع است.

ماده ۱۳ - قابلیت اجراء

این موافقتنامه در تاریخ ارائه آخرین اسناد تصویب توسط یک طرف متعاقد به طرف متعاقد دیگر به اجراء درآمده و لازم‌الاتباع خواهد بود.

ماده ۱۴ - مدت و فسخ

۱ - این موافقتنامه برای یک دوره ده ساله معتبر خواهد بود و اعتبار آن ادامه خواهد داشت، مگر آنکه طبق بند (۲) این ماده فسخ گردد.

۲ - هر یک از طرفین متعاقد می‌تواند با ارائه یک اطلاعیه کتبی یک ساله به طرف متعاقد دیگر این موافقتنامه را در پایان دوره ده ساله اول یا در هر زمان پس از آن فسخ نماید.

۳ - نسبت به سرمایه‌گذاری‌های انجام یا تحصیل شده قبل از تاریخ فسخ

این موافقتنامه، مفاد تمامی سایر مواد این موافقتنامه برای یک دوره اضافه ده ساله از تاریخ فسخ همچنان نافذ خواهد بود.

برای گواهی مطالب فوق، امضاء کنندگان ذیل با اختیار کامل از طرف دولتهای متبوع خود این موافقتنامه را امضاء کرده اند.

این موافقتنامه در دو نسخه در تهران در بیست و هفتمین روز از تیرماه سال ۱۳۷۴ هجری شمسی (۱۸ ژوئیه ۱۹۹۵) به زبانهای فارسی، تاجیکی و انگلیسی، به نحوی که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردارند، تنظیم گردید. در صورت اختلاف در تفسیر موافقتنامه، متن انگلیسی مناط اعتبار خواهد بود.

از طرف از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران دولت جمهوری تاجیکستان

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و چهارده ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیست و سوم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۲.۳.۷ به تأیید شورای نگهبان رسیده است. ع

مهدی کروی

رئیس مجلس شورای اسلامی

© ۱۳۹۹ حق کپی رایت متعلق به مرکز پژوهشهای مجلس شورای اسلامی ایران می باشد